

9. ஆனந்த பரவசம்

(கலிநிலைத்துறை)

* பண்: காந்தாரம் (நவ்ரோஸ்)

திருச்சிற்றம்பலம்

* சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார்—என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருப்பாகூர் (Sambandar)

சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார் செஞ்சொல்லார்
வந்து மாலை வைகும் போழ்தென் மனத்துள்ளார்
மைந்தா மணாளா வென்ன மகிழ்வா ஞர்போலும்
பைந்தண் மாதவி சோலை சூழ்ந்த பாகூரே

பாரெல்லாம் உய்யவந்த பாலறாவாயர் , எம்மையாளும் அம்மை திருத்தலையாலே
நடந்துபோற்றும் அம்மையப்பர் திரு வாலங்காடு ஆம் என்று , அம்மூதார் மிதிக்க
அஞ்சி அணுகச் சென்று , செம்மைநெறிவழுவாத பதியின் பக்கத்தில் உள்ள ஓரி
டத்தில் இரவில் தங்கினார் . இடை யாமத்தில் கனவில் ` நம்மைப் பாடுவதற்கு
மறந்தனையோ ` என்று ஆலங்காட்டப்பர் அருளி னார் . அவர் கருணை போற்றி
மெய்யுருகித் ` துஞ்ச வருவார் ` எனத் தொடங்கும் சுருதிமுறை வழுவாத
திருப்பதிகம் பாடிப் பழயனார் வரலாற்றைச் சிறப்பித்துச் சொல்லித் திருவருளை
உணர்த்தி அங் கிருந்து திருப்பாகூர் அணைந்து அருட்கருணைத் திருவாளன் நாமம்
` சிந்தையிடையார் ` என்று அருளிய இசைப்பதிகம் இது ..

Tiruvachagam

திருச்சதகம் (Manikavachagar)

விச்சக் கேடுபொய்க் காகா தென்றிங்

கெனைவைத்தாய்

இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன்

தாள் சேர்ந்தார்

அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றேன்

ஆரூர்எம்

பிச்சைத் தேவா என்னான் செய்கேன்

பேசாயே.

1108. பச்சை யொருபால் படர்ந்துஇவ் உலகம் பாலிக்கும்
செச்சைப் பெருமான் பிச்சைப் பெருமான் செங்கண்ணால்
கச்சை விசித்துக் காண்பார் தங்கள் கலிதிர்க்கும்
விச்சைப் பெருமான் விநோத ரமணப் பெருமானே. 1
1109. உன்தான் அல்லாது ஒன்றும் கருதா உழுவலினார்
கன்றாய் என்றும் கசிந்துள் உருகிக் கழல்சேர்ந்தார்
சென்றார் தம்பின் செலவும் தேற்றேன் சிவலோகா
பொன்னுது இன்னும் புவிக்கோர் பொறையாப் போனேனே. 2
1110. அடைந்த நேயர் தம்மை அருளி அவலத்தால்
இடைந்து போகாது அன்னார் இதயம் எனுங்கல்லைக்
கடைந்து மேன்மேல் சுடரக் காட்டும் கதிர்க்கண்ணும்
இடைந்த வினையால் மிடிப்பட் டேன்வேங் கடவோனே.3
1111. உறவா உன்தான் உற்றார்க்கு அவ்வன் உறவேமெய்த்
துறவா ஒழியும் துயோய் துரியோய் பிறர்போலப்
பிறவா யாக்கைப் பெருவேங் கடவோ அருள்பெய்யாய்
சிறவா யாக்கைச் சிறியேன் உனைச்சேர்ந் திடுமானே. 4
1112. சேரா யெனின்மெய் நீராய் உருகித் திகைத்துக்கண்
நீராற்று அமிழ்ந்து நிலைகெட்டு அழிவேன் நெடும் சொல்பூந்
தாராய் என்னைச் சாராய் அகில தருவைத்தான்
வேராய்த் தாங்கும் வியன்வேங் கடமா முதலோனே.5
1113. வானா வாழ்நாள் விழலுக் கிறைத்த வறியேனைத்
தோளா மணியே தோளாச் சுரையாத் தொலையாதே
ஆளா ஏற்றாய் அடியேற்கு ஆவென்று அருள்செய்தி
கேளா தனிநின் கேடில் புகழ்தான் கெடாவானே. 6
1114. ஊத்தை நாயேன் உந்தன் உண்மை அடியாரைக்
கோத்தை வாயால் கொடுமை சிறிதே கூறினேன்
போத்தை விலங்காய்ப் புலப்பின் அடைந்தேன் புந்திக்குள்
கூத்தை உகந்தாய் குலவேங் கடநின் குணம்என்னே. 7
1115. தானே மெய்யாத் தானே காட்டித் தந்தாய்க்குத்
தேனே பாலே தெளிவே போல்வேங் கடதேவா
ஊனே உருகேன் உளமும் பதையேன் உயிர்சோரேன்
போனேன் அவநாள் பொன்தான் எங்ஙன் புகுவேனே. 8

1116. துங்கி மடிந்த சோம்ப லேனைத் துயில்நீங்க
வாங்கி நோக்கால் என்னைத் தனது வயமாக்கி
முங்கை யேனைக் கொண்டு தன்சீர் மொழிவித்த
வேங்க டேசன் விச்சைக்கு இணையும் வேறுண்டே. 9

1117. கயமென்று எள்ளிக் கழியாது இந்தக் கடையேனை
உயவென்று உள்ளம் கொண்டாய் உடையாய் கொளலுநான்
வயமொன்று இன்றி அனைத்து உனக்கே வயப்பட்டேன்
ஜெயவேங் கடநின் சிந்தைப் படிநீ செய்வாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்